

Toespraak voor dr. Tjaard Barnard, ter gelegenheid van zijn 25-jarig predikantschap RG Rotterdam

Capelle aan den IJssel, 4 februari 2024

Geachte dr. Barnard, beste Tjaard,

Sinds 1 februari jl. ben je maar liefst 25 jaar verbonden als predikant aan de Remonstrantse Gemeente Rotterdam. Dat is natuurlijk best een bijzonder feit, waar we ook wel even bij stil mogen staan. Je hebt daar overigens al zelf een klein voorschotje op genomen, door ons als Gemeente tijdens onze laatste kerkenraadsvergadering een fraaie foto van onze Arminiuskerk cadeau te doen – welke vroeger moet zijn genomen dan 1909, aangezien onze kerk op deze foto nog geen torenklok heeft. Wij hebben deze fraaie gift in dank aangenomen, en zullen deze foto zorgvuldig beheren!

Wel, voorzover wij nog een extra hint nodig hadden als kerkenraad – dat laat ik nu even diplomatiek in het midden – jouw huidige jubileum staat inmiddels vol op ons netvlies. En ja, dat mag ook gevierd worden, immers: ere wie ere toekomt! En dus krijg je vandaag wat lof toegezwaaid, welke je ook echt eerlijk hebt verdiend in al die jaren dat je onze gemeente met zoveel toewijding dient!

Beste Tjaard, maar liefst 25 jaar predikant zijn van onze gemeente, dat is bepaald niet niks. Wat heb je toch een hoop meegemaakt die afgelopen jaren, zoveel goeds maar ook zoveel leed, zoveel kansen om mensen geestelijk bij te staan en hen te helpen om te groeien, zoveel situaties waarin je alleen maar leed wat kon verzachten en mensen kon helpen om het einde te aanvaarden dat er toch kwam... En dan nog allerlei soorten van pastorale zorg, ergens tussen die uitersten in. Dat is klasse!

Bovendien, Tjaard, weet je altijd als je voorgaat, jouw gehoor van een goed verhaal te voorzien. En nee, dat is niet alleen een stichtelijke boodschap, dat is ook intellectueel zeer goed doortimmerd. Van jou hoeven we geen al te vrome boodschap te verwachten, in de trant van: “zorg nu maar dat je Jezus in je hartje hebt, dan komt het wel goed”. Jij verwijst mensen met “Jezus in hun hartje” zonder pardon door naar de cardioloog...! Wel, bij ons mag er dus ook wél echt getwijfeld worden...!

Tjaard, ik moet gaan afronden. Men schijnt te vinden dat ik het kort moet houden – en dat doe ik dan ook wel, voor mijn doen dan. Ik ken jou maar relatief kort, als voorzitter. Mijn voorgangers als voorzitter hebben jou langer meegemaakt – en kunnen vast ook wel enkele smeuiïge anecdotes vertellen – waar ik zelf geen enkele weet van heb. Dat moet je dan maar eens aan hen gaan vragen.

Ten overstaan van deze gemeente wil ik nog één punt aanroeren, wat jou bijzonder en enorm siert. Naast een enorme vakkennis en kunde, die jij in ruime mate bezit – ik wil jouw rectorschap van het Remonstrantse Seminarie hier niet ongenoemd laten – bezit jij ook een grote geestelijke souplesse en een uitstekend goed gevoel voor humor. Waar jij en ik – soms samen ginneppend op de bank bij mij thuis – beiden meerdere keren uitstekend van hebben genoten. Wat is dan het éne punt dat ik nog echt wil aanroeren, voordat ik mijn toespraak besluit? Wel, Tjaard, ook jouw persoonlijke leven is de afgelopen jaren echt niet zonder dalen gegaan. Je eerdere huwelijk liep nogal pijnlijk stuk – en je moest maar zien hoe je die scherven, voor zowel jouzelf als voor je kinderen, op moest rapen. Dat heb je ook gedaan Tjaard, op een wijze waar ik grote bewondering voor heb. Intussen ben je ook nog eens – ondanks je eigen moeilijkheden – ook toen een waardevolle predikant geweest...!

Maar intussen heb je nieuw levensgeluk gevonden, samen met Marieke. Daar ben ik echt blij mee! En jullie zijn samen een lichtend voorbeeld: ook na groot leed is er nieuw levensgeluk mogelijk!

Jethro Zevenbergen (voorzitter Remonstrantse Gemeente Rotterdam)